

strict (Escherning) gjorte Forslag til en Modification af Paragraphen. Hvad § 13 angaaer, saa er det os temmelig ligegyldigt, enten vort Forslag eller det af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2det District foreslaaede bliver antaget. Tankegangen er væsentlig den samme, og der er altsaa blot Spørgsmaal om en Redactionsforandring. Hvad Forslaget under Nr. 21 angaaer, saa maa dette, som allerede antydet, vist i sig selv ansees for at være bortfaldet ved Afstemningen igaar, idet dets Antagelse jo ligefrem vilde komme i Strid med den vedtagne § 5. Jeg anseer det saaledes unødvendigt videre at bemærke Noget med Hensyn til dette Forslag.

Barfod: Jeg kan ikke nægte, at jeg forleden Dag blev i høieste Grad forundret, da jeg hørte, at min lovkyndige og ellers saa klarsigende Ungdomsven, Rigsdagsmanden fra Frederiksberg (Hall), fandt noget Grundlovsstridigt i et ligesaa uskyldigt som nyttigt Ændringsforslag, som var stillet af den aldeles loyale Rigsdagsmand for Skjellsjør (Boisen), som vistnok mindre end nogensomhelst Anden tænkte paa at krænke vor frie og folkelige Grundlov. Det skulde langt mindre have undret mig, hvis den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksberg idag havde taget Ordet og protesteret imod, at Ændringsforslaget under Nr. 21 kom under Afstemning, fordi det var grundlovsstridigt. Det er nu vel ikke muligt for mig at paavise nogensomhelst Paragraph i Grundloven, mod hvilken det ligefrem strider, men saa meget destomere overbevist er jeg om, at det strider mod hele Grundlovens Aand. Det strider imod hele Grundlovens Aand, den Grundlov, som ikke alene har villet indføre Frihed, men ogsaa Lighed i den danske Forfatning, og strider det ikke ligefrem imod nogen Paragraph af Grundloven, saa turde det være saameget lettere at paavise idetmindste en Paragraph af Valgloven, med hvilken det staaer i saameget mindre Harmonie, ja i aabenbar Modstrid. Det hedder nemlig i Slutningen af § 79 i Valgloven: „Enhver Rigsdagsmand er forpligtet til at modtage den faktiskke daglige Godtgørelse“. Man har altsaa der ikke villet gjøre nogensomhelst Forskjel paa de forskellige Stænder, som møde paa Rigsdagen,

eller paa de Raar, hvorunder de forskellige Individuer, som danne Rigsdagen, befindes sig, og derimod gaaer dette Ændringsforslag ud paa at etablere en saadan Standsforskjel, en saadan Forskjel med Hensyn, ja, jeg veed ikke, om det er meest med Hensyn til Stand eller Vilkaar, men, kort sagt, en Ulighedsforskjel, et Ulighedshensyn, som netop er det, som meest af Alt strider imod den nuværende Tid hos os. Dobbelt forunderligt, dobbelt betænkeligt forekommer det mig at see dette Forslag, paa hvilket den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg (Sagb) i dette Dieblik erklærede, at han holdt til det Yderste, at see det stillet af den samme Rigsdagsmand, som har stillet Forslagene under Nr. 19 og 20. Det er altsaa hans Mening, at, naar han ikke kan faae gennemført een Forskjel imellem vore Krigere, den Forskjel, at en Officer kan faae indtil 7 Gange saameget som en Menig, saa skal den anden Forskjel gennemføres, den nemlig, at Officererne skulle slet ingen Ting kunne faae — Forskjel skal der nemlig være. En Officer og en Menig maae ikke staae paa lige Fod sammen; den Enes Lemmer skulle være af forskjellig Art, fra den Andens Lemmer, den Enes Lidelse, Trang og Værdighed maa ikke behandles, maa ikke vurderes paa den samme Maade som den Andens, Forskjel skal der være, og, kan det ikke være den ene, saa skal det være den anden. Kan Officeren ikke faae 7 Gange saameget, saa skal han slet ingen Ting have. Det er at bevæge sig saaledes mellem Yderlighederne, at jeg idetmindste ikke kan troe, at Thinget, som har forfattet den ene Yderlighed, vil kunne gaae ind paa den modsatte; det forekommer mig, at dette Ændringsforslag staaer i en saa skarp, i en saa uforsonlig Modsatning til Nutiden, at jeg endog tvivler om, at det vilde have kunnet finde Anerkjendelse eller feste Rod i den absolutistiske Fortid med alle dens Forskjelligheder og Privilegier; med hele dens Arbejden paa at spalte Folket i Classer, og at jeg saameget mindre kan antage, at der vil kunne være Fare for dets Antagelse her — den Tid, som vi have gjenlemlevet, og som var langt fra at danne af forskellige Partikler et eensartet Folk, lige for Lovene og lige i Rettigheder, den Tid krumpe